

Zpěvník

T.O. Bobříci

Zpěvník vydala pro svou potřebu 188. PS T.O. Bobříci v červnu 2007
Zpracovala Fili – Jana Ptáčková

Letní tábor „Kopí a štít“ Vranice u Kácova 2007

Obsah:

- Šlapem dál 2
- Amazonka 3
- Bedna od whisky 4
- Blátivá cesta 5
- Cizinec 6
- Čarodějnice z Amesbury 7
- Dál dál dál 8
- Dlouho nejel žádnéj vlak 9
- Hej, člověče boží 10
- Mile 10
- Hejno vran 11
- Hučka 11
- Jarní kurýr 12
- Jdem zpátky do lesů 13
- Jesse James 14
- Když náš táta hrál 15
- Kroky 16
- Louisiana 17
- Mamutí křik 18
- Omnia vincit amor 19
- Zátoka 19
- Oregon 20
- Osamělý město 21
- Patrik 22
- Skřeti 22
- Prokletej vůz 23
- Přes pláně 24
- Rána v trávě 25
- Sotva se narodíš 27
- Starý příběh 27
- Strom 28
- Tunel jménem čas 29
- Tři kříže 30
- Vodník 31
- Zdivočelej kraj 32
- Zlatý údolí 33
- Z konce světa 34
- Valčík na rozloučení 35
- Večerka 35

ŠLAPEM DÁL

Emi G Emi D Emi
1. Žijeme a čas utíká, my neznáme klid

V každém je touha poutníka sebrat se a jít

V každém je něco z tuláka, co šlape prachem cest

V děravejch kapsách oblaka a v očích stříbro hvězd.

Šlapem dál dál dál, šlapem dál dál dál

R: Šlapem dál dál dál dál dál
Šlapem dál dál dál, šlapem dál dál dál

Šlapem dál dál dál dál dál

Šlapem dál dál dál dál dál

2. V každém je něco pro lásku, co jméno dálka má
Počkat až křídla běládků přemaluje tma.

A jít pak cestou nazdařbůh, kam ten smutek plál
Zpívat si a dejchat čerstvej vzduch, no prostě šlapat dál.

R: Šlapem ...

VALČÍK NA ROZLOUČENOU

Jak zapomenout na ten čas kdy stáli jsme si blíž
jak zapomenout na ten čas snad že to dávno již

Tak dávno dávno brachu můj tak dávno dávno již
však srdečně si zapějeme na dávno dávno již

My květy spolu trhali přes mnohý dol a viš
pak šli jsme cestou trnitou tak dávno dávno již

Tak dávno...

My brouzdali se v potoce zda o tom ještě viš
pak dělíla nás mořská poušť tak dávno dávno již

Tak dávno...

Zde ruka věrný příteli a k mému srdci blíž
tak dobrou vůli neměli jsme dávno dávno již

Tak dávno...

Proč s tím se máme rozejít co každý z nás měl rád
proč s tím se máme rozejít bez víry na návrat

To není není loučení ač chvěje se nám hlas
jsme spolu pevně spojeni a sejdeme se zas

VEČERKA

Zapad den, slunka svit vymizel z údolí z temen hor
Odpočiň, každý kdos, boží tvor.

V lesa klín padl stín, hasne již vatry zář svatý mír

Kráčí z hor usíná, boží tvor.

3. sloka *brumendo*

Z KONCE SVĚTA

E C#mi F#mi7 E
1. Leželi jsme dlouho v trávě, když se v dálce objevil
C#mi F# A
vlak, co jezdí tudy líně rychlostí snad jen pět mil,
E C#mi F#mi7 E
z toulek se nám kámoš vracel, jak to slíbil dopisem,
G#mi A G#mi H
každěj z nás už léta myslel, že se po něm slehla zem.

2. Zamával a hodil pingl, za ním potom skočil sám,
já v tu chvíli strach měl za něj, ač ho jinak nemívám,
jen se ohlíď za vagónem, z čela vlasů odhodil:
"Vežu jednu dobrou zprávu z konce světa, kde jsem byl!"

G#mi F#mi7 H
R: Kousek štěstí já tolik jsem si přál,
E G#mi F#mi H
že je ve zlatě, já si, proklatě, donedávna myslíval,
G#mi F#mi7 H
mít kousek štěstí, který, když se unaví,
E G#mi F#mi H E
třeba najednou se mi náhodou i do cesty postaví.

3. Jako blázen můžeš kopat, hory hlíny převrátit,
třeba stovky tisíc lopat, ale zlato nenajít,
že mě čeká teď a tady, mohlo mě dřív napadnout,
jsou to dobří kamarádi, no, a tenhle známej kout.

R:
E G#mi F#mi H E
+ třeba najednou se mi náhodou i do cesty postaví ...

Amazonka

D7 G Hmi Bmi Ami
1. Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
G Ami D7
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.
G E Ami

R: Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
G Ami D7
stejnou barvu jako měly tvoje oči džinový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkali, a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo "Amazonka" neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se....

5. Zlatý kráse cingrátek, jak sis časem myslela,
vadž možná trampskej šátek, nosit dás' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
Ami G
pořád stejná, přísahám.

BEDNA

OD WHISKY

Ami C Ami E
1. Dneska už mně fóry ňák nejdou přes pysky,
Ami C Ami E Ami
stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,
C Ami E
stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,
Ami C Ami E A
tu kravatou, co nosím, mi navlík' soudce Lynč.
A D E A

R: Tak kopni do tý bedny, at' panstvo nečeká,
D E A
jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká
D E A
do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,
D E A Ami
tak kopni do tý bedny, at' na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,
postavil bych malej dům na louce ukrytý,
postavil bych malej dům a z vokna koukal ven
a chlatal bych tam s Bilem a chlatal by tam Ben.

R:

3. Kdyby jsi se, hochu, jen porád nechtěl rvát,
nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,
moh' jsi někde v suchu tu svoji whisky pít,
nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:

4. Když jsem štipnul koně a ujel jen pár mil,
nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,
zatracená smůla zlá, zatracenej pech,
když kůň cucá whisky jak u potoka mech.

R:

5. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,
jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R: Tak kopni do tý bedny... tak kopni do tý bedny!

► WABI RYVOLA

4

Zlatý údolí

Ami G F Emi Ami Ami7 Ami6 Ami7
Ami G Ami Ami7 Ami6 Ami7

1. Mokro v botách píseň v notách nikdy nepsanou
Ami G Ami Ami7 Ami6 Ami7
slunce pálí, že i skály úpal dostanou
G F

jen osamělý balvany až uslyší tvý přiznání
Dmi E

ti řeknou, že jsi dávno ztratil směr

Ami G F Emi Ami G
a že patříš mezi pohany a místo na jih táhneš na sever

C Emi F G
R: Zlatý údolí touha vzdálená je chimérou všech dáleč modravejch
C Emi C G

zlatý údolí, co jen vítr zná ti v horkým srdci vypaluje cejch
Ami Emi F G

jak je vzdálený každý mámení a druhá strana řeky nemá břeh
C Emi F G C

zlatý údolí, zlatý údolí, je celý život s rancem na zádech.
Ami G F Emi Ami Ami7 Ami6 Ami7

2. Snad tě k cíli dobrý víly jednou dovedou
slunce hoří zlatí oří z dálky přijedou
než zmizí fata morgana je pověst dávno napsaná
do kamene mlčenlivejch skal
až se cestou někdo zastaví tak bude psáno, že jsi tady stál.

R:

► PACIFIK

33

Zdivočelej

KRAJ

Dmi C Dmi
1. Tam kde zvedá se pod kopyty prach
C Dmi
Tam kde vládnou jen pistole a strach
F Dmi
Kde jen šilenci jezděj v noci kolem skal
C Dmi
Stojí starej a opuštěnej dům.

Tam kde v dálce se hory zvedají
Tam kde dávno kytary nehrají
Kde je zvukem aby kovboj v botách umíral
Tam se daří jen šedejm šakalům.

D G D
R: Tam kde se pasou stáda zdivočelejch koní
G A
Kde chlapani do očí se smrti dívají.
D G D
Kde jenom déšť' občas slzy roní na vyprahlej kraj
G D
Kde píseň smutnou ptáci zpívají.

Dírama v ohradě jen smutnej vítr fičí
Před léty nejkrásnější z rančů tady stál
Slunce a mráz všechno kolem ničí shořela i stáj
A tak musím brát se o dům dál.

2. Ve dne žár pouště v noci krutej mráz
Píseň tvou překřičí ojetů hlas
Na rodný hnízdo hledíš skrz dřavej plot
Zmizel dům musíš pod hvězdama spát

Bratry můj, co jsem kdysi tady měl
Pistolník kvůli holce postřílel.
Mýho tátu připravil pokr o život
Přesto dál tuhle končinu mám rád.
R:

Blátivá cesta

C Eml
R: Blátivou, blátivou, blátivou, blátivou
F C
cestou dál nechceš jít,
F C Eml
kde jen máš touhu bláznivou,
Dmi G C
kde jen máš, co chtěl jsi mít, chtěl jsi mít.
Ami G Ami
1. A tak se koukáš, jak si kolem hrajou děti,
C G C
ve slunci kotě usíná,
F G C Ami
a jak si před hospodou vyprávějí kmeti,
D7 G
život prej stále začíná.

R: Z města tě vyhánějí ocelové stíny,
jak dřívě šel bys asi rád,
z bejvalejch cest ti zbyly potrhaný džíny,
čas běží, je to ale znát.

R: Blátivou...

3. Na poli pokoseným přepočítáš snopy,
do trávy hlavu položíš,
zdá se ti o holkách, co oči vždycky klopi,
po jiným ani netoužíš.

4. Mělký jsou stíny, dole zrcadlí se řeka,
nad jezem kolébá se prám,
kolem je ticho, že i vlastní hlas tě leká,
a přesto necítíš se sám.

R: Blátivou...

32

► PACIFIK

5

Cizinec

Ami Dmi Ami
1. Na kraji pouště sluncem spálený
Dmi Ami E Ami
stojí naše malý město dřevěný,
Dmi Ami
jednoho dne, právě čas oběda byl,
Dmi Ami E Ami
se na kraji města jezdec objevil.

2. Měl černý sombrero, na něm bíleý prach,
pod ním hadí oči, ze kterých šel strach,
místo cigarety měl v ústech růži,
na stehnech pouzdra z chrěstýších kůží.

F G
Ref: Tu jeho tvář, tu každý z nás poznal,
F C
na každém nároží zatykač vlál,
Dmi Ami
na něm cifra, za kterou by sis žil,
E Ami
a přece nikdo z nás nevystřelil.

3. Pomalu projížděl hlavní ulicí,
město bylo tichý jak město spící,
před saloonem zastavil a z koně slez',
jeho stín šel za ním a za stínem děs.

4. Zábava u baru prudce zvadla,
když vešel dovnitř s tváří u zrcadla,
objednal si pití a v místnostech těch
každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.

Ref: Tu jeho ...

5. On jenom se usmál a dopil svůj drink,
mexickým dolarem o barpult cink',
pak ke koni došel krokem pomalým,
za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

Vodník

D
1. Posvěcený deštěm, který padá z nebe,
A
vlasy jako vodník, pod šosem to zebe,
Emi A7
z kůže břízy když narodil se oheň,
D Hmi A7
vysuší jim promáčený den.

2. Malovaný sluncem, hnědou barvou klasů,
indiánský hrátky starejch dobrejch časů,
večer zvedaj' hlavu do rozsvícenejch hvězd,
lesem zazní písně dlouhejch cest.

3. Na krku svý znamení: raka, kotvu, list,
na rukávech domovenky, z kterejch můžeš číst,
na srdci sem-tam záplata, jak život šel,
mlčej' k ohni, když se rozhořel.

D A
R: Krásný noci plný bílejš hvězd a kamarádů,
D A
vzypíváný touhy kluků z měst plný bláznivejš snů.

4. Jiný písně zazněj', než učili se zpívat,
jinak viděj' svět než učili se dívat,
v celý přírodě se nenajde tak hned
tolik hrůzy, co už stvořil ten náš svět.

5. A tak vyšlápli si ránem a první listy stránek
popisujou písmem, co poslal z lesů vánek,
hledaj' na slunci si místo, kdo z nich ví,
co zítra na ně svět zas vymyslí.

R:

TŘI KŘÍŽE

Dmi C Ami
1. Dávám sbohem všem břehům proklatej,

Dmi C Ami Dmi
který v drápech má ďábel sám,

C Ami
bílou přídí šalupa "My Grave"

Dmi C Ami Dmi
míří k útesům, který znám.

F C Ami

R: Jen tři kříže z bílého kamení

Dmi Ami Dmi

někdo do písku poskládal,

F C Ami

slzy v očích měl a v ruce, znavený,

Dmi Ami Dmi

lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,

samý pití a rvačky jen,

chřestot nožů, při kterým přejde smích,

srdce-kámen a jméno Stan.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ..."

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

R: Jen tři kříže z bílého kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal

...

Čarodějnice Z AMESBURY

Dmi C Dmi

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
F C Dmi

s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,

F C Dmi Ami

sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná

Bb Ami Bb C Dmi (G)

a že se lidem vyhýbá a s ďáblem plotky má.

2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil

a pověřivý lid se na pastora obrátil,

že znají tu moc nečistou, jež krávy zabijí,

a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.

3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,

a když ji vedli městem, všichni kolem volali:

"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"

4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,

ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění

a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabijí tou mocí čarovnou.

5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,

v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,

je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"

6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,

pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:

"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou

a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:

"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"

8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici

a všude kolem ní se sběhly davy básníci,

a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Dál, dál, dál

1. Za horama zlato hoří v žilách černejch skal

C Eml F G7
C Eml F G7
horečkou tě nohy povedou
C Eml F G7
nepřemejšlej chvílku nato ruksak rychle sbal

F F# G7
zanech doma holku zklamanou.

2. Nezapomeň s sebou bibli nezbyde ti víc,
nežli v těžký chvíli modlení
Eskymáci prej tam žijou neroste tam nic
prokleješ to zlatý kamení.

C F
R: Dál dál dál, co řeka pramení,
C D7 G7
tam kde břeh ukrejšvá drahý kamení,

C F C
dál dál dál, tou řekou mámení,
F C G7 C
tam, kde na tě kejvá zlatý znamení.

3. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako král,
nebo zůstaneš v tý zemi spát,
nekoupíš si ani burák až se vrátíš k nám,
jak se budeš vo ty prachy bát.

4. Holka se ti dávno vdala spadlo stavení,
na tebe už každej zapomněl,
máma, co se na tě smála už je pod zemí,
a pro ni jsi valoun zlata chtěl.

R: Dál dál dál...

TUNEL JMÉNEM ČAS

E G#mi E A
1. Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů,
Ami E F7 H7
těch asi už se nezbavíš do posledních dnů,
E G#mi E A
a hvězdy žhavejch uhlíků ti nikdy nedaj' spát,
Ami E Fmaj7 E
tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.

2. Už kolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,
kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,
proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,
spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.

3. Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,
tvý starý láska, mladej hlas a slova bláhový,
a po kolejích zmizela a padla za ní klec,
co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

4. A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích
a honky-tonky piána a uplakaný smích
a písničky a šťastný míle na tulácký pas
už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.

5. Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,
snad nákej minér šikovnej ten tunel zaválí
a veksl zpátky přehodí v té chvíli akorát,
i kapela se probudí a začne zase hrát.

6. Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,
minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,
ten konec moh' bejt veselej, jen nemít tenhle kaz,
tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

STROM

Ami G
1. Polní cestou kráčeli šumaři do vísky hrát
Ami G
Svatby pohřby tahle cesta poznala už mnohokrát
F G Ami
Po jedné svatbě se chudým lidem synek narodil
F G Ami E
A táta mu u prašný cesty života strom zasadil.
A F#mi

R: A on tam stál a koukal do polí
D E
Byl jak král sám v celém okolí
A D

Korunu měl korunu měl i když ne ze zlata
A E A
A jeho pokladem byla tráva střapatá.

2. Léta šla a na ten příběh už každéj zapomněl
Jen košatý strom se ve větru u cesty tiše chvěl
A z vísy bylo město a to město začlo chtít
Asfaltovej koberec až na náměstí mít

R:

3. Že strom stál v cestě plánované to malý problém byl
ostrou pilou se ten problém snadno vyřešil.
Tak naposled se do nebe náš strom podíval
A tupou ránu do větvoví snad už ani nevnímal.

R:

4. Při stavbě se objevilo, že silnice půjde dál
a tak poblíž nový cesty smutnej přez stál
dětem a výletníkům z výšky nikdo nemával
jen přítel vítr ve strništích smutnou píseň o něm hrál

R: Jak tam stál...

► POPELKY

28

Dlouho NEJEL ŽÁDNEJ VLAK

D Emi D Emi
1. Už dlouho nejel žádnéj vlak, já ležel v náspu jenom tak
D Hmi Emi A D Emi
pod zpola vyvrácenou tabulí, tam nápis dávno sloupal čas,
D Emi
kde jsem, to věděl jenom čas,
D Hmi E7 A7
a já hladovej cpal se hrstí hořkejch bobulí.

2. Vtom nákej hlas a druhéj s ním byl slyšet divným nádražím,
já v týle cejtil strach, co do mě vjel, dva muži, mladší pozdravil
a starší žertem: "Copaks' pil
a proč tu ležíš, zeptat jako bych se tě směl?"
D Hmi E

R: Tak rád já ruku svoji vložil do dlaně, co ke mě vztáh',
D Hmi E7 A
čert vem, co dávno už jsem prožil, zase stojím pevně na nohách.

3. Tak jsem jim teda všechno řek', jak vydal jsem se hledat flek
a chtěl se domů vrátit jako král, jak na dráze jsem zprvu dřel
a ztrhanej jel na sever
a co kdo chtěl, tam na kytaru za pár šupů hrál.

4. Já rozmejšlel se spoustů dní: mám chytit si vlak nákladní,
anebo pod něj lepší byl by skok, vždyť na něm čertví kam bych jel,
ale pod ním nic nevěděl,
co bude zejtra, za měsíc a nebo příští rok.

R:

R:

► HOP TROP

9

Hej, člověče boží

► NEZMAŘI

Ami Emi Ami C G C
 1. Hej, člověče Boží, zahodil jsi boty,
 Ami Emi Ami F G Ami
 jakpak bez nich půjdeš dál, touhleto dobou sněží,
 C G C Ami Emi Ami
 nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.

2. Hej, člověče Boží, zahodil jsi kabát,
 jakpak bez něj půjdeš dál pár dní před Vánoci,
 nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.

3. Hej, člověče Boží, zahodils' peníze,
 jakpak bez nich půjdeš dál, nekoupíš si chleba,
 nedají ti najíst, mám o tebe strach.

4. Hej, člověče Boží, zahodil jsi dřevo,
 jakpak chceš v tý zimě spát, čas je o Vánocích,
 světnici máš prázdnou, mám o tebe strach.

5. Hej, člověče Boží, koho jsi to vedeš,
 dívka zatoulaná bez halíře v kapse,
 cizí dítě porodí, mám o tebe strach.

Míle

6.=1.

F G A

*: Hej, člověče Boží ...

C F C E E7 Ami C F G
 1. Míle a míle jsou cest, které znám, jdou travou i úbočím skal,
 C F C E E7 Ami C F G
 jsou cesty zpátky a jsou cesty tam, a já na všech s vámi stál,
 C F C E E7 Ami C F G
 proč ale blátem nás kázaly vést a špínou si třísnilí šat?
 F G C E E7 Ami F G C

R: To ví snad jen dešť a vítr kolem nás, ten vítr, co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest a dál po nich zástupy jdou,
 kříže jsou bílé a lampičky hvězd jen váhavě svítí tmou,
 Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést, spí v špině těch práchnivých blat?

R:

3. Dejte mi stéblo a já budu rád, i stéblo je záchranný pás,
 dejte mi flétnu a já budu hrát a zpívat a ptát se vás,
 proč jen se úděl tak rád mění v bič a proč že se má člověk bát?

R:

10

Starý příběh

C
 1. Řek' Mojžíš jednou lidu svému: přišel čas,
 Emi F G

Dnes v noci tiše vytratí se každý z vás.

C F C F C

*: Mává, mává nám všem svobodná zem.

2. Já říkám rovnou: každý ať s tím počítá,
 že naše cesta ke štěstí je trnitá.

*:

C

G7

R: Kdo se bojí vodou jít, ten podle tónů faraónů musí žít.

*:

3. Až první krůček bude jednou za námi,
 tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.

*:

4. Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
 že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.

*:

R:

*:

5.

Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,
 ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.

*:

R:

*:

► SPIRITUAL KVINTET

27

SOTVA SE NARODÍŠ

C G7 C G7 C G7 C G7
1. Sotva se narodíš už ti koně kovou Sotva se narodíš už ti koně kovou
F C G7 C7 F C G7 C

Šavli ti chystají ocelovou Šavli ti chystají ocelovou
G Ami Dmi D7 D7 G F C G7 C C7
Ocelovou bez parády, co kmáni dostávají u armády
F C G7 C

Co kmáni dostávají u armády.

2. Sotva se narodíš už si verbíř píše Sotva se narodíš už si verbíř píše
Že nejsi ze zámku ale z chýše Že nejsi ze zámku ale z chýše
Ale z chýše pod horama, těžko se vyplácet šestákama
Těžko se vyplácet šestákama.

3. Sotva se narodíš už ti kulku lijou Sotva se narodíš už ti kulku lijou
Kdo střílí dřív toho nezabijou Kdo střílí dřív toho nezabijou
Nezabijou a pak možná, jakej maj mrzáci život pozná
Jakej maj mrzáci život pozná,

4. Sotva se narodíš už ti šijou kabát Sotva se narodíš už ti šijou kabát
Kterej si oblíkneš jednou dvakrát Kterej si oblíkneš jednou dvakrát
Jednou dvakrát, naposledy, zelený sukno je zkrvavený
Zelený sukno je zkrvavený,

5. Kdejakej generál kdejakej kaprál Kdejakej generál kdejakej kaprál
S flintama lidi by do pole hnal S flintama lidi by do pole hnal
Do pole hnal poti sobě, komu jsou metály platný v hrobě
G7 A

Komu jsou metály platný v hrobě.

► HOP TROP

26

Hejno vran

F Bb F
1. Když nad pasekou vzlétn hejno vran, hejno vran, hejno vran
Bb C7 F
Je léta pel už dávno vyprodán, podzim se hlásí chladem jasných rán.
Bb C7 F
V tom ránu prochází se sám a sám, kdo městu navždy sbohem dal.

A7 Dmi
R: A tak se toulá trávou spálenou Neví jak rozloučit se s létem,
Bb C7 F
Dívá se na krajinu vzdálenou Které dal celý život svůj.

2. Nad hlavou zakrouží ti hejno vran, hejno vran, hejno vran
A bílých hvězd je všude oceán, přece si nepostavíš pod ně stan,
Budeš spát pod širákem jak tě znám, i když už podzim přichází.
město bylo tichý jak město spící,

R: A tak se touláš trávou spálenou, nevíš jak rozloučit se s létem
Díváš se na krajinu vzdálenou, kteréš dal celý život svůj.

Hučka

C D Dmi F-
1. Hučku svou na pozdrav smekám, světla vlaků vidím plát,
G7 A7 F C C D
tak na svůj nárazník čekám, už jsem tě měl akorát.

2. Zjutra ráno, až se vzbudíš, zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul ti půlnočním expresem.
C Dmi

R: [Za chvíli už budu v dále, za chvíli mi bude fajn,
G7 F C
o tvý lásce, která pálí, nebudu mít ani šajn. :]

3. Nejdřív zní vlakovej zvonec, pak píšťala, je mi hej,
konečně vím, že je konec naší lásce tutovej.

4. Z kapsy tahám harmoniku, tuláckej song budu hrát,
sedím si na nárazníku a je mi tak akorát.

R:

R:

► WABI RYVOLA
► GREENHORNS

11

Jarní kurýř

1. Dunění kopyt večer slýchávám,
C F C

údolím jarní kurýř jede k nám,
C Emi E7
Ami G F E7
v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
Ami G F E7 Ami
přijíždí jarní kurýř, dobře ho znám,
G

Ví, celej kraj to ví,
F G F E7 Ami
veze nám jaro v brašně sedlový.

2. Zase jdou krajem vánky voňavý,
vobouvám svoje boty toulavý,
dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,
tyhle toulavý boty nezastaví,
mám boty toulavý,
ty ani kouzlem nezastaví.

3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
musím jít stopou bílou toulavou,
neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,
prošlapám cestu domů jarní travou,
víš, ty to dobře víš,
ty moje boty nezastavíš.

► MIKY RÝVOLA

12

RÁNA V TRÁVĚ

R: Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,
Ami G Ami G
Ami G Ami Emi Ami
že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.

Ami G Ami G
Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,
Ami G Ami Emi Ami
a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

C G F C Ami G C
1. Poznal Moravěnku krásnou a vínečko ze zlata,
G F C Ami Emi Ami
v Čechách slávu muzikantů umazanou od bláta.

R: Každý ráno boty zouval...

2. Toužil najít studánečku a do ní se podívat,
by mu řekla: proč, holečku, musíš světem chodívat.

3. Studánečka promluvila: to ses' musel nachodit,
abych já ti pravdu řekla, měl ses' jindy narodit.

R: Každý ráno...

Ami Emi Ami

+ /: před sebou sta sáhů ... :/

► ŽALMAN

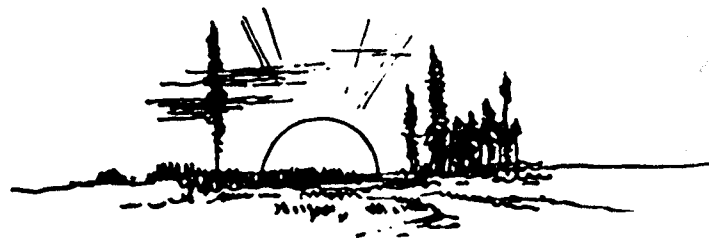
25

Přes pláně

- C Ami G7 C
1. Teď všichni Kalifornané se za nás pomodlí,
F C F
kdo táhneš s mulou přes pláně, rozluč se s pohodlím,
C F C F
musíš si taky nakoupit solený vepřový,
C Ami G7 C
a kdo má štěstí, po cestě i něco uloví.
2. Dva měsíce ti potrvá ta cesta přes pláně,
koukej, ať vždycky z čeho máš vařit svy snidaně,
protože k čertu dojedeš při bídným vaření,
i tvoje mula musí žrát, jinak ti zcepení.
3. Břítvu nech doma, do tváře se radši nedívej,
až přijdeš, budeš zarostlej a taky šedivej,
až tě tvá milá uvidí, uslyšíš asi pláč,
svy mámě řekneš: "Podívej, to je tvůj zelenáč!"
4. A taky proti rudochům drz strážce za noci,
po dlouhejch denních pochodech propuknou nemoci,
horečka, to je špatná věc, ta lidi poráží,
a kdo je marod, nemůže stát v noci na stráži.
5. U Plat je nouze vo dřevo, když tě to nezdolá,
omáčku si tam zamícháš paznehtem z buvola,
u Plat je nouze vo klacek, zem je tam jalová,
i já bych teď už radši byl u mysu Hornova.

Jdem zpátky

- Ami7 D GCG
1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
Ami7 D GCG DO LESŮ
koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
Ami7 D GEmi
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
Ami7 D G D
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?
- G Emi
R: Z ráje, my vyhnání z ráje,
Ami7 C7 G D
kde není už místa, prej něco se chystá,
G Emi
z ráje nablýskaných plesů
Ami7 C7 G
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.
2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svyho pána poprosí.
- R: Z ráje...
3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatlaskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná lidi se nás zastanou.
- R: Z ráje...

Jesse James

1. Jesse James chlapík byl, hodně lidí odpravil,
vlaky přepadával rád,
boháčům uměl brát, chudákům dával zas,
přál bych vám, aby jste ho mohli znát.

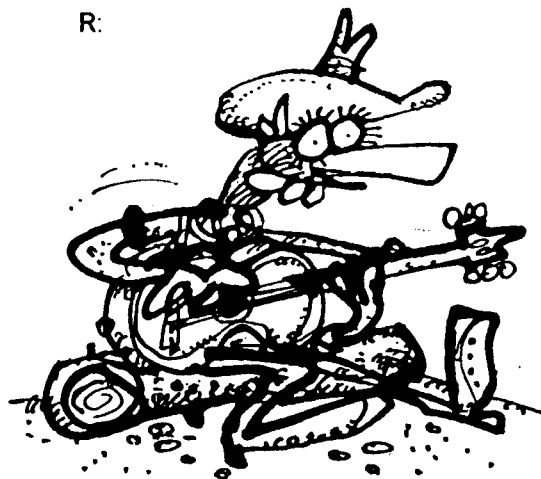
R: Jó Jesse ženu svou tady nechal ubohou
a tři děcka, říkám vám,
ale tenhle přítel hadí, ten vám Jesse zradí,
já vím tenkrát v noci prásk ho sám.

2. Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc,
když tu vláček zůstal stát,
kdekdo ví, že ten vlak přepad James kabrňák,
Jesse sám se svým bráchou akorát.

R:

3. Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem
a svým dětem vypráví,
Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako vrah
a on vám Jesse Jamese odpraví.

R:

► GREENHORNS

14

Proklatej vůz

1. Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R: Polykej whisky a zvířenej prach, nesmí nás porazit strach,
až přejedem támhleten pískovej plát, pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec: "Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"
"Zalez zpátky do vozu, ženo!"

2.=1.

R:

Rec: "Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!"
"Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!"

3.=1.

R:

Rec: "Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!"
"Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rec: "Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"
"Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

► GREENHORNS

23

Patrick a koleje

Emi G
1. Sta mil jdou koleje prérí jak stříbrný šípy míří v dál
Emi H⁷ Emi
tam Patrick se tenkrát najmout dal a rval se s touhle dráhou

R: Den co den a heja hou den co den a heja hou
den co den a heja hou on rval se s touhle dráhou

2. Rval se statečně s přírodou a s šéfem kvůli vejplatě
měl vzdor ve tváři vousaté když rval se s touhle dráhou

R: Den co den...

3. Táhl už tenkrát k poledni když položil pražec poslední
a pak svou duši vypustil když rval se s touhle dráhou

R: Den co den...

4. Kdo vůbec dnes ještě může znát co tenhle úsek útrap stál
když Patrick se tam tenkrát najmou dal a rval se s touhle dráhou

R: Den co den...

5. Na dvanácté míli stojí hrob tam Patrick padnul a byl trop
jen kříž a nápis co tam stál zde leží Patrick sám a sám

R: Den co den...

SKŘETI

Chňap! Lap! Strop sklap!
Třesk! Plesk! Dup, křup!
Tam dolů hned, kde vládne
skřet,
Hohó tam s tebou šup!

Břink, bim! Sem s ním!
Perlík, a kuj! Hohó, jsi můj!
Teď buš a buš a rob a služ,
ohó, teď kuj a kuš!

Chceš pryč? Prásk bič!
Sténej a skuč, kňourej a kňuč!
A rob a rob a čekej hrob,
Kde vládnce skřet smí popíjet,
Hohó, kde má svůj svět!

► HOBIT

22

Když náš táta HRAĻ

G
1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
C G
scházeli se farmáři tam u nás v přizemí,
mezi nima můj táta u piva sedával
D7 G
a tu svoji nejmilejší hrál.

C G D7 G
R: |:Jó, táto hrej, já jedu dál, můj táta byl farmář.:|

2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,
kdybch si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svýho tátu hrát.

3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebral za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

4. To všechno už je dávno, táta je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

► GREENHORNS

15

KROKY

C Ami Dmi G
Já bloudím městem sám, svoje kroky počítám
C Ami Dmi G₇
a vím, že sto kroků je sad a dalších sto je věž
C Ami Dmi G
a na tý věži hnízdo maj ptáci, co kroky nesčítaj
C Ami Dmi G₇ C Ami Dmi G
a na tý věži hnízdo maj, před sebou celý svět.

Dalších sto kroků tam je sad, člověk rád na něj vzpomíná
neuměl nikdy počítat, sám zůstal na ulici stát
viděl co nikdo nevidí s životem si uměl hrát
viděl co nikdo nevidí a tak ho nikdo neměl rád.

Dalších sto kroků tam je krám výlohy děti obléhají
a sní, že jednou budou tam za mámou pospíchat
a sní, že jednou budou létat, na život si budou hrát
na svý štěstí budou čekat, život patří dětským hrám.

Sto kroků vede k nádraží vlaky sem lidi přiváží
vesnice města údolí koleje vedou kroky tvý
a až se jednou otočíš nikdo ti ruku nepodá
a až se jednou otočíš láska ti bude vzdálená.

Zastav se o sto kroků dál koukej co jsi zameškal
a jako řeka má svůj proud životem musíš dále plout
ale nač kroky počítat na každém kroku zůstat stát
ale nač kroky počítat nauč se svoji píseň hrát.

Já bloudím městem sám ...

Osamělý město

G C D G
1. Ten den, co vítr listí z města svál,
C D Emi
můj džíp se vracel, jako by se bál,
C D G
že asfaltový moře odliv má
C D E E7
a stáj že svýho koně nepozná.
G D
R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
Ami Emi
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
G D
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
Ami Emi
Tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
D G
naposled, naposled.

2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R:

3. Do prázdnějch beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón flaut
a v závěji starýho papíru
válejš se černý klapky z klavíru.

R:

4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosamělý město mlčíci.

R:

OREGON

- Emi G Emi
 1. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou - touha žít, touha žít,
 kdo zbroul ti dům a pravdu staletou - touha žít, touha žít,
 těžko se ti dejchá v těsným ovzduší,
 že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,
 kdo přes pláne hnal tvůj osamělej vůz - touha žít, touha žít.
- R: Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,
 Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.
 Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak uschlej strom
 Oregon, Oregon, dál musíš jít.
2. Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil - touha žít, touha žít,
 kdo studenou zbraň ti k líci přiložil - touha žít, touha žít,
 na týhletý cestě jen dvě možnosti máš:
 buďto někde chcípnout, anebo držet stráž,
 kdo vysnil ti zem a odvalu ti dal - touha žít, touha žít.
- R: Oregon
3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí - touha žít, touha žít,
 kdo zavolá den a úly vyrojí - touha žít, touha žít,
 člověk se drápe až někam k nebi blíž,
 dostává rány, a přesto leze výš,
 hledej svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.
- R: Oregon, Oregon...

► PACIFIK

20

Lousiana

- Emi
 1. Ten, kdo by jednou chtěl bejt vopравdickej chlap
 a na šifu křížit svět ho neleká,
 teď příležitost má a stačí, aby se jí drap',
 ať na tu chvíli dlouho nečeká.
- R: Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,
 bílá Louisiana, jako víra pevná loď,
 podepiš a s náma pojed, taky hned si z bečky nahní na zdraví.
2. Jó, tady každěj z nás má ruku k ruce blíž,
 když to musí bejt, i do vohně ji dá,
 proti nám je pracháč i kostelní myš,
 nám stačí dejchat volně akorát.
- R:
3. Až budu někde dál, kde není vidět zem,
 dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,
 zas bude Černej Jack smát se nad mořem,
 co je hrobem jeho obětí.
- R:

► HOP TROP

17

Mamutí KŘÍK

D D7
1. Přišel pravěk zas o něco dřívě,
G D
a s ním vítr přines' mamuty,
Hmi F#mi
jejich dusot už je slyšet z dálky,
G D
bude žrádlo na tudy.

2. Celej měsíc kopali jsme jámu,
pak přišel očekávaněj den,
bylo slyšet těžkou tupou ránu,
už je tam, nemůže ven.

Hmi F#mi G D
R: Mamuti, mamuti, na kořínky, na bobule seru ti,
G F#mi Hmi
kolem běhá hora masa, jó, to bude krása,
G D
přežerem se zase k prasknutí.

3. Mamut zmizel skoro celej v díře,
kouká mu jen špička chobotu,
chytrou lstí my přemohli jsme zvíře
časné ráno v sobotu.

4. Celej tejdén ležíme a žerem,
nemáme už na nic náladu,
mastný brady tiše svítí šerem
a já toužím zase po hladu.

R:

► NEZMAŘÍ

18

Omnia vincit AMOR

F C Dmi Ami Bb C Dmi F C Dmi Ami Bb C Dmi

Dmi C Dmi
1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
F C F
přisedl k nám a lokálem zní
Gmi Dmi C
pozdrav jak svaté přikázání:
Dmi C Dmi
omnia vincit Amor.

2. 'Hej, šenkýři, dej plný džbán,
ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
omnia vincit Amor.'

F C Dmi
R: Zlaták pálí, nesleví nic,
F C F
štěstí v lásce znamená víc,
Gmi F CA7
Všechny pány ať vezme řas!
Dmi C Dmi
Omnia vincit Amor.

3. 'Já viděl zemi válkou se chvět,
musel se bit a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč,
omnia vincit Amor.'

ZÁTOKA

C G7 C
1. V zátoce naší je celej den stín,
Ami C
dneska je tichá, já dobře vím,
Ami C
kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
F CGC
za vodou čekám na lásku svoji.
2. Poslední dříví jsem na oheň dal,
i kdyby nocí překrásně hřál,
já nespím, to víš, jak bych si přál,
proč si mě Hondy na práci vzal?

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
omnia vincit Amor.'

R:

5. Já prošel každou z nejdelších cest,
všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: 'Pochopíš sám
všechno přemáhá láska.'

R:

6. 'Teď s novou vírou obcházím svět,
má hlava zšedla pod tíhou let,
každého zdravím větou všech vět:
omnia vincit Amor,
omnia vincit Amor ...

KLÍČ ►

3. Pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celej den být,
proč má tvůj tatík, ach, tolika
stád,
tejdén už sháním a nemůžu spát
4. Zítřka se vrátím na jižní díl,
v zátoce naší, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítra stín zmizí, dobře to víš.

► GREENHORNS

19

